
P O K U S č. 24 / 88

KYTICE POZDRAVŮ STARÁ TŘICET LET

Mnoho toho v současném životě dokazuje návrat padesátých let. Zvláště průkazně se to jeví v různých oficiálních uměleckých pořadech k jubilejím, sjezdům, tuzemským i mezinárodním konferencím a dalším akcím. Do této řady se postavil i nedávný koncert k XVII. sjezdu KSČ v Národním divadle nazvaný "Kytice pozdravů". Pro ty, kdo pamatují podobné produkce z let po únoru 1948, to byl přímo otrocký obtisk minulosti. Náplní koncertu, jeho estetikou, groteskním patosem účinkujících. A tak se tu objevily superoptimistické zpěvy Drejslovů, Urbancových a dalších. Zazněly sloky Rozkvetlého dne, složeného kdysi v dobách procesů, sbor jásal, že slínko vychodí, hej! a krojované tanečky profesionálů dupaly po jevišti, nad nímž je psáno "Národ sobě". Uměleckou úroveň této

kreaci, v níž se v pozadí střídaly filmové záběry včetně brežněvovských objetí a pocelů, měly dodat ukázky ze Smetany, Suka, Dvořáka a Suchoně. Když Běňáčková s Vodičkou zpívali dueto z Prodané nevěsty "Zůstaneme věrni sobě" znělo to v tomto shromáždění zasloužilých normalizátorů jako dobře vymyšlená groteska.

Nesměla chybět ani "poezie". Koňo jiného než stranických koryfejí Floriana, Skály a Válka, kteří tu sepsali dokonce i novinky oslavující poslední sjezd sovětských komunistů, vyjadřující věrnost a lásku "zachvatčikům" a jiné. Národní umělkyně Petrovická a Královičová nasadili na verše svých národních kolegů patřičnou důstojnost, takže se tleskalo na balkonech, v přízemí i v loži, kde ruku v ruce seděli první tajemník a vytrvalý jeho společník, host ze země nejmilovanější. Televize, která koncert přenášela, neplýtvá zrovna příliš zábavnými pořady. Nicméně na téhle "kytici", kdo vydržel se na ni dívat, se skutečně pobavil.

IGNOTUS

KDO CO ?

Kdo hlouposti poskytl asyl ?
Co sklíáí^{ten} kdo zradu zasil ?
Na to odpoví vám Vasil.

IGNOTUS

VASILÁ PŘIBÝVÁ

Vasilů v české politice přibývá. Nedávno se stal předsedou českého svazu socialistické mládeže Vasil Mohorita, kterého zvolili i do ústředního výboru KSČ. Nastoupil tak na místo předuvčující jeho další kariéru. Pývalí předsedové svazu i šefredaktoři Mladé fronty, kteří se do jednoho osvědčili jako bežliví a slepí vykonavatelé a jimž přirozeně nikdy nešlo o specifické zájmy mladé generace, natož o jejich obhajobu, sedí dnes na postech velvyslanců, konsulů, tajemníků, vedoucích oddělení ÚVKŠČ, ředitelů i na dalších nomenklaturních místech, pro které je jedinou kvalifikací míra poslušnosti a schopnost stát se výkonnou a spolehlivou převodní pákou.

Českou mládež "reprezentuje" i další vychodniar - Kornel Vavrinčík. Osvědčil se po roce 1979 jako "konzolidátor" v ideologickém aparátu SSM a dalí mu za to funkci ředitele vydavatelství Mladá fronta. Jeho zkušenosti v tomto oboru jsou nulové, ale o to víc se tu projevuje jako suverén zlidšťující své zákroky častou konzumací koňaku - pod čtyřhvězdičkový tihle páni nejdou a ovšem že za úřední peníze - a agresivním zájmem o dámskou společnost.

Nedávno se proslavil Vavrinčík - jeho dcera pořádala v televizi prolhaný seriál besed o literatuře, v nichž například v pořadu o básnících Prahy vynechala Jaroslava Seiferta... - svou intervencí za rukopis M. Hladkého "Praskání ve švech". Je třeba přičíst ke cti dnešní redakce nakladatelství Mladá fronta, že tu odmítli tento paskvil redigovat a podepsat se v tiráži. Když se to Vavrinčík, starý kolega Hladkého, dověděl, ihned nařídil, že Hladkého "veledílo" musí za každou cenu vyjít, a tak se do tiráže podepsal šefredaktor nakladatelství Falada. Odpor k tomuto výplodu šel tak daleko, že se v českém tisku neobjevila - kromě deníku Mladá fronta - jediná recenze.

IGNOTUS